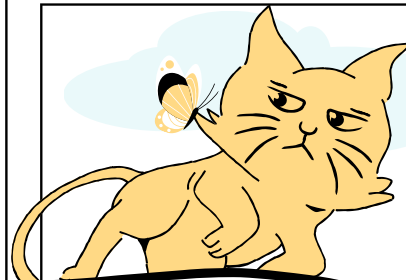

Ονοματεπώνυμο:.....

Θουκυδίδης

Παράγραφος 81 (1-5)

Ωραία! Μπορείς να μου
τα πεις λίγο
επιγραμματικά αυτά
που είπαμε στην
παράγραφο 81 να τα
θυμηθώ λιγάκι;

Λοιπόν άκου:

Καλά, δεν ξέρω αν το κατάλαβες εσύ αλλά με
αυτά και με τα άλλα φτάνουμε στο τέλος του
Θουκυδίδη:

Επιτέλους! Αιώνας
μου φάνηκε!

Είμαι ήδη
αφτιά!

Μήπως μπορείς να μου πεις σε ποιο
σημείο στο κείμενο δηλώνεται η αλλαγή
της στάσης των δημοκρατικών
Κερκυραίων;

Προσέχεις;

Άρα, αν κατάλαβα καλά όταν οι δημοκρατικοί
άρχισαν να καταλαβαίνουν πως θα κερδίσουν
άρχισαν οι αχριότητες

Ναι, σωστά!

Μπορείς να μου πεις μερικές;

Μα, έχιναν
τέτοια πράγματα;

Ναι, η κατάσταση στην Κέρκυρα ήταν
πολύ δύσκολη για τους ολιγαρχικούς

Μα, καλά και
ο Ευρυμέδοντας
έκανε τίποτα;

Δυστυχώς όχι! Τους άφησε να
αλληλοσκοτωθούν. Αντίθετα με ότι είχε κάνει
ο, όταν είχε έρθει
σε βοήθεια από τη

Δηλαδή αυτοί οι δημοκρατικοί
σκοτώναν τους συμπατριώτες τους
για πολιτικούς λόγους;

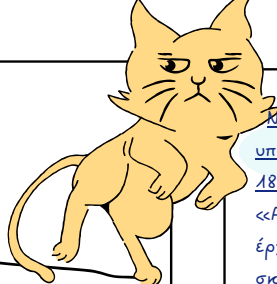
Όπως φαίνεται οι πραγματικοί λόγοι ήταν
.....
.....
.....

Ωραία, ξέρεις τι άλλο θέλω;
Μπορείς να εντοπίσεις και να γράψεις όλους τους
ρηματικούς τύπους που δηλώνουν τις ενέργειες
των δημοκρατικών;

Ωραία! Λίγο ακόμα και τελειώνουμε! Μπορείς
να μου βρεις και από δύο ομόρριζα για τις
λέξεις: έκομίζοντο, υπερενεγκότες, περιλέοντες,
όφθωσι, αίσθόμενοι

Μάλιστα! Πάει και αυτό!

Τουλάχιστον, κατάλαβες τίποτα;

να επισημάνετε και να σχολιάσετε τις αντιστοιχίες (κοινά σημεία) που
υπάρχουν στο 3. 81 του Θουκυδίδη και σ' ένα χράμμα του Λίνκολν (Οκτώβριος
1863) που αναφέρεται στην έκρηξη βίας στην πολιτεία του Μιζούρι.

«Αμέσως η ειλικρίνεια αμφισβητείται και τα κίνητρα δέχονται επίθεση. Όταν
έρχεται στ' αλήθεια ο πόλεμος, το αίμα ζεσταίνεται και το αίμα χύνεται. Η
σκέψη αναγκάζεται να πέσει σε σύγχυση. Η απάτη γεννοβολάει και προοδεύει. Η
εμπιστοσύνη πεθαίνει και καθολική καχυποψία βασιλεύει. Ο κάθε άνθρωπος
αισθάνεται την παρόρμηση να σκοτώσει το χείτονά του, μήπως σκοτωθεί πριν
απ' αυτόν. Εκδίκηση και αντεκδίκηση ακολουθούν. Κι όλα αυτά, όπως είπαμε
προηγουμένως, μπορούν να συμβούν ανάμεσα σε τίμιους ανθρώπους· αλλά αυτά
δεν είναι όλα. Κάθε βρωμερό πουλί βγαίνει απ' τη φωλιά του και κάθε
σιχαμερό ερπετό σηκώνει κεφάλι. Κι αυτά προσθέτουν το έγκλημα στη σύγχυση.
Αυστηρά μέτρα που θεωρούνται αναγκαία, αλλά οπωσδήποτε σκληρά, τέτοιοι
άνθρωποι τα κάνουν χειρότερα με την κακοδιοίκηση. Φόνοι για παλιές
αντιζηλιές και φόνοι για χρήματα γίνονται κάτω απ' όποιο μανδύα θα ταίριαζε
καλύτερα με την περίπτωση. Όλα αυτά παρέχουν επαρκή αιτιολογία για όσα
έχιναν στο Μιζούρι και δε χρειάζεται να αποδοθούν στην αδυναμία ή την κακία
κανενός στρατηγού».

(Το παράθεμα στο Finlay, Θουκυδίδης, σ. 188).

